

som for mine Dine stod som noget tilføjet. Lad mig ogsaa bekjende, at jeg ved denne min Granskning kom til det Resultat, at en stor Del af de i Betænkningen fremhævede Betæneligheder svandt temmelig bethdelig ind, ja hvis jeg turde sige det, svandt endog en hel Række af Betæneligheder, vedrørende det Affnit, som igaar var til Forhandling, ind til saa mikroskopiske Dimensioner, at de ikke paa nogen Maade kunde vanskeliggjøre mig min fulde Tilslutning til Flertallets Indstilling. Jeg skal imidlertid ikke komme tilbage til disse Punkter idag, da dette Affnit er forbi, men jeg skal derimod tillade mig at fremdrage et Punkt, som i Betænkningen er stærkt misbilliget, og som hører ind under det foreliggende Affnit. Det misbilligede Punkt findes i Betænkningen under § 27, 3die og 4de Stykke, og angaar en begjæret Bevilling til Kjøbenhavns Kommune, for at den skal undlade at sælge nogle Arealer til Udvidelse af Kjøbenhavns Banegaard mod Vst. Betænkningen udtaler en stærk Beflagelse over, at denne begjærte Bevilling er negtet, men da jeg, som det maatte vil erindres, ved Behandlingen af det Lovforslag, der omhandlede Udvidelsen af de kjøbenhavnske Baneforhold, her i Thinget stærkt udtalte mig imod en saadan Udvidelse, ja endog saa stillede Værdingsforslag, der sigtede til at hindre denne, vil det ikke kunne undre Noget, at jeg personlig er glad ved, at Afgjørelsen paa ingen Maade er foregriben. Jeg veed nu meget vel, at det vilde blive benegtet, at Afgjørelsen vilde være foregriben, om Bevillingen var givet, ja jeg er endog saa ikke ganske sikker paa, at man ikke vilde gaa saa vidt som til at paastaa, at Afgjørelsen netop derved vilde være holdt aaben, da den eventuelle Bebyggelse af Arealer netop vilde forhindre den paatænkte Udvidelse. Det Sidste er imidlertid i og for sig ikke forkert, thi en Bebyggelse, forudsat at den overhovedet vil fremkomme, hvad ingenlunde er sikkert, vil i det Høieste kunne bevirke en Jordhævelse og ingenlunde en Umuliggjørelse af Udvidelsen. Derimod kan det ikke negtes, at en saadan med en betydelig Sum erhvervet Forjæboret paa et Grundstykke, en Ret, der maatte endog adaare maatte erhverves paany med ligeaa store Offre, vilde og maatte blive et stærkt forberedende Skridt til den endelige Erhvervelse. Dette forekommer mig at være aldeles uomtvistelig. Men Konsekvensen gaar i Virkeligheden videre. Naar man har bundet en større Kapital i et Areal, vil man, for ikke at se denne Kapital kastet rent ud ad Vinduet, føle sig mere eller mindre bunden til den endelige Erhvervelse for

dog at have nogen Nytte af Pengene. Man kan i denne sidste Henseende have afvigende Meninger, men jeg tror dog, at i Virkeligheden vil Forholdet stille sig saaledes, og jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke være Andet end tilfreds med, at Regtelsen er fket. Jeg tror ogsaa, at det fra det andet Things og dets Finansudvalgs Side er fket særlig af denne Grund, og hvis saa er, hvad jeg antager, kan jeg ikke Andet end være enig med det i saa Henseende. Jeg haaber ogsaa, at de ikke saa ærede Medlemmer, der under Serbanesagens Behandling her i Thinget og navnlig ved dens 3die Behandling stod paa samme Standpunkt som jeg, heller ikke ville finde Regtelsen af disse 30,000 Kr. saa saare uheldig, som det gjøres til i Betænkningen. Jeg skal imidlertid aldeles se bort fra min særlige og personlige Stilling til Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Banegaards Udvidelse enten i den ene eller i den anden Retning og blot holde mig til det rent Principielle, at det forekommer mig at ligge langt udenfor dette Things Opgave at ville bringe Afgjørelser, der ret egentlig høre hjemme paa en særlig Lov, ind paa Finansloven, og ikke mindst, naar en saadan særlig Lov foreligger Rigsdagen. Jeg tillod mig allerede ifjor under Finanslovens Behandling i Anledning af en Bevilling til Frederikshavns Havn meget udførlig at paavise dette Forhold, jeg skal derfor ikke komme dybere ind paa dette principielle Spørgsmaal om at lovgive paa Finansloven, men overalt, hvor denne Tændens viser sig, skal jeg tillade mig at nedlægge en bestemt Indsigelse derimod, og da det er forekommet mig, at der her var en Anthydning deraf, haaber jeg, at Udvalgets ærede Flertal ikke vil tage denne min Indsigelse altfor unaadig op. Saa Meget er imidlertid sikkert, at Regtelsen af denne Bevilling letter mig min Tilslutning til selve Udvalgets Indstilling om at stemme for dette foreliggende Lovforslags uforandrede Vedtagelse.

Krigs- og Marineministeren (Kavn): Det første Punkt, som den ærede Ordfører omtalte, angaar en negtet Bevilling til Indkaldelse af en Del af Forstærkningen. Det vil jo være bekjendt, at den gjældende Hærslov bestemmer, at der ved hver af Forstærkningsbataillonerne kan hverandet Aar afholdes større Øvelser paa 15 Dage med indtil 400 Underkorporaler og Menige af de yngste Aargange. Denne Bestemmelse er imidlertid aldrig kommen til Udførelse, men da det for en Række Aar tilbage, nemlig